

Alarmující zjištění: Italské soudy měly jednotný příkaz jak soudit případy poškození genovými injekcemi

necenzurovanapravda.cz/2024/02/alarmujici-zjisteni-italske-soudy-mely-jednotny-prikaz-jak-soudit-pripady-poskozeni-genovymi-injekcemi/

Na úvod upozorňuji, že se to velmi pravděpodobně týká soudů po celém světě. To, že se v Itálii podařilo tyto skutečnosti rozkrýt, je spíše náhoda, zřejmě v tom hraje roli i fakt, že se mezitím změnila vláda a ta stávající se nesnaží prohřešky minulé vlády v tomto směru nijak zastírat.

Podle toho, jaké rozsudky padají také u nás, je naprosto jasné, že zde velmi pravděpodobně došlo k podobné instruktáži soudů a tato pravidla jsou – a i do budoucna budou – uplatňována i nadále, protože u nás není prakticky možné nastolit takovou vládu, která by měla zájem podobné skutečnosti řešit.

Aby byl i u nás zájem se tímto problémem zabývat, museli by být zvoleni politici, kteří zatím neměli možnost vládnout a nejsou či v minulosti nebyli nijak spolčeni s „covidovou mafii“, což je u nás prakticky nemožné.

Lze jen doufat, že v jiných zemích se tyto okolnosti rozkrýjí. Například Slovensko má k něčemu podobnému slušně našlápnuto.

V Itálii se však jednotné instrukce pro soudy netýkaly pouze poškození genovými injekcemi, ale také soudů s odpůrci povinného očkování, které bylo nařízeno pro některé věkové či profesní skupiny.

Italský novinář Andrea Zambrano objevil, co mohlo být důvodem téměř jednomyslných očkovacích narativů v případě rozsudků v oblasti základních práv jednotlivců v celé Itálii: průvodce rozhodováním z pera italského nejvyššího soudu.

Jako horké stopy v různých rozsudcích byly nalezeny textové moduly ze „**Zprávy pro soudce číslo 103 o legislativních novinkách z 28. října 2021**“, které byly určeny k zamítnutí budoucích žalob.

Vysvětlením k tématům „bezpečné a účinné vakcíny“, „opatření v souladu s Ústavou,“ „spravedlivá povinnost pro sebe a ostatní“ byli soudci přesvědčeni, aby se drželi státního narativu, který v Itálii vyžadoval povinné očkování pro osoby starší 50 let a pro všechny, kteří pracují ve zdravotnictví, všechny učitele, strážce zákona a všechny zaměstnance soudního systému, stejně jako extrémně přísná pravidla 2G.

To konkrétně znamenalo, že neočkovaní neměli povolen vstup téměř nikam, včetně veřejné dopravy, restaurací, kulturních akcí a mnoha dalších míst (podobně jako u nás).

Prohlášení byla založena na falešných předpokladech týkajících se „**obecného konsenzu vědecké komunity ohledně účinnosti a bezpečnosti**“ takzvaných „vakcín.“ Některé z těchto domněnek byly již 28. října 2021 vyvráceny, ale alespoň byly jasné náznaky oprávněných pochybností o správnosti prezentace.

Soudní zpráva **klasifikovala „vakcíny“ jako absolutně bezpečné a podle definice účinné** s odkazem na jednomyslné přesvědčení všech vědců. Povinné očkování – z loajality k republice – je solidární a spravedlivé pro očkovaného i pro ostatní. Ústavní požadavky byly v každém případě dodrženy.

V této argumentační linii se diskriminovaní, poškození, zdravotně postižení občané a zaměstnanci bez solidárního zeleného pasu (covid pas EU) museli před soudci pověřenými rozhodováním v občanskoprávních, trestních a správních rozsudcích jevit jako horda bezdůvodně rebelujících egomaniaků.

Směrnice pro rozhodování, i když jsou právně nezávazné, ale obsahově působivé, nepocházejí od žádného konkrétního soudce, ale od italského nejvyššího soudu. Nejvyšší soud Itálie je zodpovědný za systematický a analytický přezkum judikatury a vypracovává zprávy a revize všeho, co je vyhlášeno jménem italského lidu.

Co by se stalo, kdyby tento průvodce jednáním pro soudce, neexistoval? Využil by pak jednotlivý soudce více své autonomie, která je zvláště výrazná v Itálii? V Itálii jsou soudci jmenováni sborem soudců, Národní radou soudců, a nejsou tedy ve své kariéře závislí na milosti ministra spravedlnosti.

Jsou však odkázáni na dobrou vůli svých kolegů soudců. Pikantní v tomto kontextu: Předsedou Národní rady soudců je prezident Sergio Mattarella, který společně s tehdejšími premiéry Mario Draghim neustále hlásal veřejnosti pohádku o bezpečném a účinném „očkování.“

Ti dva opakovaně říkali obyvatelstvu jako kafemlejek: **„Pokud se nenecháte očkovat, zabijete sebe i ostatní.“**

Předmětný dokument s názvem „Očkování proti Covid-19 a povinnost Zeleného průkazu v současném ústavním a legislativním rámci,“ dostupný výhradně časopisu La Nuova Bussola Quotidiana v plném znění, nese podpis soudkyně Marie Acierno a její zástupkyně Antonietty Scrima.

Stejný dokument najdete v mírně zmenšené verzi v Ročence 2021, sborníku publikací a spisů Nejvyššího soudu pro rok 2021 (otištěno tam od str. 116).

Psal se říjen 2021, uprostřed očkovací kampaně na třetí dávku. To byla doba, kdy již odborná literatura silně zpochybňovala účinnost i bezrizikovitost „očkování.“ Produkt AstraZeneca byl již zamítnut jako nevhodný pro hromadné použití z důvodu trombózy.

Tehdy dostupná devátá zpráva od AIFA, italského regulátora, poukázala na 608 úmrtí, ke kterým došlo záhy po „očkování na COVID19“. Tento znepokojivý vývoj nebyl zahrnut do textu, který napsala soudkyně Milena D'Oriano.

Nejnovější ročenka pro rok 2022 neobsahuje žádné aktualizace k tématu a ročenka 2023 zatím není veřejnosti dostupná.

Použití „vakcín“ k zavedení povinného očkování a pravidla 2G představovalo v Itálii off-label použití, protože bylo údajně používáno k prevenci virové infekce SARS CoV2 namísto pouhé prevence závažného průběhu onemocnění COVID- 19.

Přesvědčení vyjádřené v akčním průvodci dalo na vědomí soudcům, že všechny právní akty v první fázi nouzového stavu, jako je nařízení o mimořádné události a nařízení ministerstva zdravotnictví s sebou nesou také omezení o právech a ústavních svobodách.

Obtížný vztah mezi „povinným očkováním a očkovací zátěží“ vyžaduje zvážení „vyjádření povinnosti solidarity jednotlivce vůči komunitě“ s „vyjádřením práva jednotlivce na sebeurčení.“

„Sebeurčení je jistě cenným statkem, ale nemůže překročit hranice založené na povinnosti solidarity v zájmu komunity,“ píše soudkyně D’Oriano. Dochází k závěru, že „pravidelné bulletiny ISS o průběhu epidemie (...) dokazují, že profylaxe očkování je účinná jak při potlačování příznaků onemocnění, tak při drastickém snižování rizika závažných syndromů a při prevenci přenosu infekce.“

Očkování se tak v Itálii ještě v roce 2022 prezentovalo nejen jako „bezpečné a účinné,“ ale také jako efektivní. Proč soudkyně D’Oriano ne vzala na vědomí také dokumenty EMA, které se již 21. prosince 2020 v předvečer kampaně hromadného očkování objevily na webu AIFA, a které demonstrovaly neschopnost vakcíny Pfizer zabránit infekci?

To, co uváděla EMA, zcela popíralo Draghiho neblaze proslulé tvrzení: „Nenecháš se očkovat – on, ona se nakazí a zemře!“

Další důkazy o podstatných problémech s „vakcínami“ pocházejí z vědy a průmyslu: 10. února 2022 zveřejnil British Medical Journal zprávu, že očkovaní lidé se mohou nakazit stejně snadno jako neočkovaní lidé.

Publikace Lancet také ukázaly, že účinnost proti symptomatické infekci Covid u očkovaných lidí rychle klesá, dokud úplně neklesne a po 6–7 měsících se dokonce stane negativní.

Wolfgang Philipp, ředitel Evropského zdravotnického úřadu HERA, řekl vyšetřovacímu výboru Evropského parlamentu pro COVID19: „Pokud chcete vakcínu, která zabraňuje přenosu, hodně štěstí. Nepodařilo se nám ji najít, zatím není k dispozici.“

Na základě příkazu amerického Úřadu pro kontrolu potravin a léčiv (FDA) byla společnost Pfizer nucena předložit zprávu o své farmakovigilanci prováděné od 1. prosince 2020 do 28. února 2021. Zjistilo se, že „celkem bylo 42 000 případů obsahujících 158 000 hlášených vedlejších účinků, z nichž 25 000 pocházelo ze samotné Itálie.“

Nic z toho se v roce 2022 nedostalo do zprávy soudkyně.

Po posouzení Nejvyššího soudu soudci většinu žalob neočkovaných občanů na pozastavení práce a mzdy zamítli kvůli tomu, že se odmítli podřídit údajně ústavnímu aktu solidarity očkování.

Časopis La Bussola jmenuje případy: například tragický příběh mladého Runa Codyho a jeho nevysvětlitelné smrti na zánět osrdečníku. Matka již v červnu 2021 přinesla do soudní síně mnoho dokumentů, které prokazují výskyt perimyokarditidy po „očkování“ poskytnutím dokumentů Aifa.

Odpověď od soudce odpovědného v Civitavecchii byla: „V době správy a dokonce i dnes byla vědecká literatura na toto téma extrémně vzácná nebo chyběla.“

Přestože úmrtí a poškození již byly zdokumentovány v rámci mezinárodní farmakovigilance a zabývali se jimi známí vědci, zpráva Nejvyššího soudu z 28. října 2021 ukazuje ochotu zcela popřít existenci významných nežádoucích účinků.

Vychází výhradně z poslední dostupné zprávy AIFA z 22. října 2021, u které se později zjistilo, že byla zmanipulovaná. Znepokojivé informace o vážných vedlejších účincích byly záměrně potlačeny rozhodovacími orgány, což je nyní předmětem řízení u římského soudu a ministerského tribunálu pro bývalého ministra zdravotnictví Roberta Speranzu, uvedl 2020News.

Soudkyně Maria Acierno a Antonietta Scripa na stránce 13 příručky pro své kolegy soudce píší: „Je vědecky dokázáno a uznáváno, že vakcíny jsou jedním z neúčinnějších preventivních opatření s obzvláště vysokým poměrem přínosů a rizik a povinné očkování je výrazem solidarity...“

A – pro zdůvodnění souladu s čl. 32 Ústavy – upozorňují, že „podle Ústavy je povinné zdravotní ošetření v souladu s požadavky čl. 32, pokud má za cíl zlepšit nebo udržet zdravotní stav subjektu, kterému je určeno a nařízeno a nepoškozuje zdraví příjemce.“

Ústavnost povinného očkování by mohla být prosazována pouze tehdy, pokud by byly důsledně popírány všechny již známé a dramaticky se objevující škody nebo pokud by oběť jednotlivce pro kolektiv mohla být potvrzena ve falešném hodnocení rizika a přínosu.

Ve skutečnosti musí být posouzení rizik provedeno individuálně: je třeba posoudit riziko jednotlivce, že se nakazí virem a skončí v nemocnici v ohrožení života, ve srovnání s (údajnými) výhodami, které by mělo přinést takzvané „očkování.“

Na straně 18 zprávy soudci konstatují: „Pokud jde o bezpečnost, monitorování prováděné AIFA prostřednictvím systému farmakovigilance, který shromažďuje a vyhodnocuje všechna hlášení o nežádoucích účincích, ukazuje naprosto přijatelnou rovnováhu mezi přínosy a riziky.“

Škody, které vyplývají z podání vakcíny proti SARS-COV 2, je vzhledem k extrémní vzácnosti výskytu vedlejších účinků nutno považovat za vzácné a dlouhodobé či krátkodobé negativní reakce nejsou vyšší než u jakýchkoli jiných vakcín.“

Docházejí k závěru, že případný požadavek na očkování proti Covidu, který je stanoven zákonem, by s největší pravděpodobností musel být považován za ústavní.

Soudce, který by chtěl vlastními argumenty zpochybnit hodnocení skutkového a právního stavu prezentovaného s takovým přesvědčením nejvyšší autoritou, by se musel obávat, že bude vystaven nepřátelství podobnému nepřátelství kádrovaných údajných „antivakcinačních aktivistů.“

Kolik soudců uvěřilo této oficiální a směrodatné zprávě Nejvyššího soudu, a proto zamítlo žaloby mnoha obětí, které byly nuceny se nechat očkovat?

Je nejvyšší čas aktualizovat zprávu o všechny důkazy, které se mezitím objevily, a poskytnout tak soudcům, státním zástupcům a právníkům lepší vedení v procesu soudního sporu. Nejen s ohledem na údajnou účinnost, ale také a zejména s ohledem na vysoká rizika takzvaného „očkování.“

Byl takový vliv „z vyšších míst“ také v jiných zemích?

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 22 Průměrně: 5]